

РЕШЕНИЕ

№ 5345

гр. София, 13.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 30.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **9610** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на „Мама, татко и аз“ Е. , ЕИК[ЕИК] , с адрес за кореспонденция: [населено място] , [жк] [улица] вх.А ет.14 ап.42 , представлявано от С. Т. Т. срещу Ревизионен акт № Р-22221418003476-091-001/05.02.2019 г., издадена от В. В. В. – орган, възложил ревизията, и А. В. Е. – ръководител на ревизията, в частта с която е потвърден с Решение № 822/13.05.2019г на Директор на Дирекция “ОДОП” С. , с който са му установени допълнително задължения по ЗДДС в общ размер на 20 203,12 лв., в резултат на отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма] ЕИК[ЕИК], [фирма] ЕИК[ЕИК] и [фирма] ЕИК[ЕИК] за данъчните периоди от м. 10.2016 г. до 01.2017 г. и м. 03.2018 г., както и начислени лихви за забава в размер общо на 3 784,06 лв.

Оспорват се изводите за нереалност на доставките от горепосочените дружества, с твърдение за редовно водено счетоводство в дружеството на жалбоподателя и надлежно осчетоводяване на конкретните фактури ,което обстоятелство било релевантно , предвид практиката на СЕС по съединени дело № С-80/11 и С-142/11 , според която било достатъчно издаването на фактура ,с начислен ДДС без да се изисква установяване на други обстоятелства съпътстващи доставката. Конкретизира се ,че основание за отказа на ДК по доставки от горепосочените доставчици е липсата на реалност на доставките и липса на доказателства ,доколкото ревизиращият екип е преценил ,че липсват доказателства за материална , техническа и кадрова обезпеченост на последните т.е не е налице възможност за реализиране на

фактурираните доставки от тези доставчици. Опровергава твърденията на органа по приходите ,с конкретни обяснения относно реалното извършване на доставките и счита ,че ревизиращите са нарушили основни правни принципи за обективност , всестранност и добросъвестност при извършване на ревизията .

Иска се отмяна на РА на изложените в жалбата основания и присъждане на разноски.

В съд.заседание жалбоподателя ,лично и чрез проц.представител поддържа жалбата и моли за нейното уважаване , като е представила и допълнителни аргументи в писмени бележки от 05.08.2020г. Претендира разноски.

Ответника чрез юрист.Зарева оспорва жалбата ,счита че не са оборени изводите на решаващият орган по чл.152 от ДОПК и моли същите да бъдат възприети от настоящият състав. Излага ,че счетоводното отразяване на доставките при получателя и свидетелските показания не установяват реалността им.Претендира присъждане на юрисконсулско възнаграждение.

Административен съд София град , като разгледа доказателствата по делото , съобрази становищата на страните ,заклучението на вещото лице по ССЧЕ и с оглед задължителната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК, намира следното :

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията, поради което обжалваният ревизионен акт не страда от пороци водещи до неговата нищожност.

Настоящата жалба е подадена от легитимирано лице, в срока по чл.156 ДОПК и след изчерпване на възможността за обжалване по административен ред, поради което се явява допустима. Разгледана по същество същата е основателна.

Предмет на оспорване е РА № Р-22221418003476-091-001/05.02.2019 г., потвърден с Решение № 822/13.05.2019г на Директор на Дирекция “ОДОП” С. , с който са му установени допълнително задължения по ЗДДС в общ размер на 20 203,12 лв., в резултат на отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма] , ЕИК[ЕИК] ; [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК] за данъчните периоди от м. 10.2016 г. до 01.2017 г. и м. 03.2018 г., както и начислени лихви за забава в размер общо на 3 784,06 лв.

За да откаже право на данъчен кредит по горните фактури , органите от приходната агенция са извършили насрещна проверка на процесните доставчици [фирма], [фирма] и [фирма] и служебна справка в информационните системи на НАП ,при което е установено следното :

По доставки от [фирма]

Искането за представяне на документи и писмени обяснения до този доставчик е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. В отговор не са представени документи. Извършена е справка в информационната система на НАП по отношение на декларираните трудови договори и е установено, че за периода на издаване на фактурите доставчикът е имал едно назначено лице на длъжност „книговец“ и е декларирал код на осъществяваната дейност - „предпечатна подготовка“. [фирма] е издал 9 фактури, по които ревизираното дружество е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в размер на 12_200,00 лв. за данъчни периоди от 01.10.2016 г. до 31.12.2016 г.

От страна на ревизираното лице са представени копия от фактурите, придружени с фискални касови бонове /стр.170-175 от Приложение № 1 към преписката/, договор /стр 184-185от приложението/ и доказателства за счетоводно отразяване на фактурите по сметка 602 „Разходи за външни услуги“ и сметка 501 „Каса в лв.“.

Установено е, че договорът е с предмет извършване на дизайн, оформление и печат на рекламни материали – листовки, флаери, брошури, етикети, стикери и др. Прието е при административното обжалване от органа по чл.152 от ДОПК, че представените фактури от предходни доставчици на [фирма] за закупуване на материали не могат категорично да бъдат отнесени към процесните фактури на доставчика.

Същите не били годни да удостоверят материалната обезпеченост на доставчика да извърши посочените услуги, тъй като по част от посочените фактури за материали – мастило, плаки и хартия на обща стойност 3_532,00 лв. издадени през м. 02. 2016 г., м. 05. 2016 г. и м. 07.2016 г., освен към процесните фактури за 30 000 листовки А4, 20 000 листовки А5, 28 000 флаери, 1 020 банери, 30 200 различни видове брошури и 20 плаката биха могли да се отнесат и към признатите за реално извършени от [фирма] доставки на аналогични рекламни артикули с РА №Р-22221416007403-091-001 от 18.04.2017 г. към ревизираното лице, включващи 31 500,00 флаери, 47 960,00 листовки, 4 850 брошури, 3500 каталози и 2 400 банери на обща стойност 158_160,00 лв., за които са издадени фактури през периода м. 04.- м. 09.2016 г. Тук следва да се отбележи, че е недопустимо в хода на административното обжалване да се извеждат изводи на база предположения, каквито са горните съждения на органа. При действието на служебното начало в данъчния процес е необходимо да се съпоставят и проследят по несъмнен начин веригата от обстоятелства, водещи до осъществяване на доставката.

В този контекст е направен и извода, че съдържанието на разглежданите договор и приемо-предавателни протоколи сочи, че : „...представеното договорно съглашение не е от естество да регламентира реално развиващи се облигационни отношения със същия предмет“. Необходимо е да се прави разлика между облигационна сделка и доставка по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС, тъй като предпоставка за ползуване на дан.кредит е реалност на доставката и правомерното начисляване на ДДС.

Именно поради това, не може да се поставя като изискване приемо-предавателни протоколи да съответстват изцяло на договорното съдържание, още по –малко протоколите да бъдат обвързани с представените пътни листа и др. доказателства за транспорта на изготвените изделия.

Закона поставя в императивен порядък, предпоставките за възникването на правото на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС, а именно :

1. качествата данъчнозадължено лице на доставчика и на получателя /вж. т. 25 от решението на СЕС по дело С-18/13/,
2. притежаването на данъчния документ от получателя - чл. 71, т. 1 ЗДДС,
3. получаването на стоките/услугите по доставката /"...действителното извършване на облагаемата сделка..." според т. 30 от решението на СЕС по дело С-642/11/ и
4. отреждането на полученото за икономическата дейност на ДЗЛ /така т. 36 от решението на СЕС по дело С-153/11/. Всякакви други условия, които са извън цитираните предпоставки за признаване на право на данъчен кредит са ирелевантни за реализирането на това право.

Извода, че не е налице реално извършване на доставки на услуги по смисъла на чл. 9 от ЗДДС по фактури, издадени от [фирма], поради липса на материална, техническа и кадрова обезпеченост, като и липсата на доказателства за транспорт / предвид предмета на договора от 03.01.2016г., според съда такъв не е необходимо да се доказва/ е неправилен. Действително налице е неприцизиране на предмета на услугите очертан в процесните фактури и този по приемо- предавателните протоколи

към тях , доколкото от съдържанието им не се извлича достатъчно ясно и недвусмислено информация за времевите и пространствени параметри на извършените доставки.

Горното обстоятелство обаче не може да се приеме като самостоятелно основание за отказване на право на ДК ,тъй като в съвкупна преценка на представените в хода на административното производство доказателства и представените пред настоящата инстанция ,която като инстанция по същество следва да ги съобрази се установява ,че фактурираните доставки от [фирма] са реално осъществени .

По делото е работила съдебно - счетоводна експертиза , чието заключение , като писмено доказателствено средство за установяване на правно и доказателствено релевантни факти, при условията на чл.202 ГПК във вр. с § 2 от ДР на ДОПК настоящата инстанция възприема като обективно и компетентно . Установените от експерта факти установяват съществуването на материалните предпоставки на правото на данъчен кредит. Съгласно чл. 6, ал. 1, т. 3 от Закона за счетоводството, счетоводните регистри на жалбоподателя и доставчиците, на записванията върху които се основава заключението на вещото лице, са производни доказателствени средства, отразяващи систематизирана информация за стопанските операции от първични и/или вторични счетоводни документи,поради което отразената в регистрите информация следва да съответства на тази за стопанската операция по първичните и/или вторичните счетоводни документи. Такова съответствие видно от анализа на проверените от вещото лице документи е налице в настоящия случай. По делото няма спор, че счетоводството на задълженото лице е редовно водено, а от заключението се установява, че доставките от процесните доставчици - са надлежно осчетоводени по съответните сметки, за счетоводните операции са съставени аналитични счетоводни регистри , налице е последваща реализация на резултата от доставката – т.5 от заключението .

По доставки от [фирма]

Искането за представяне на документи и писмени обяснения №П-22220618159690-040-001/11.09.2018 г. на този доставчик е връчено по електронен път. В отговор е представено копие на фактура №1389/30.01.2017 г. с данъчна основа 20_000,00 лв. и ДДС 4_000,00 лв. с предмет на доставката „изработка на рекламни материали по договор“. В тази връзка е приложен договор от 03.01.2017 г. с предмет дизайн и печат на 10 000 броя листовки с единична цена 0,50 лв. без ДДС и 20 000 броя и флаери с единична цена 0,75 лв. без ДДС, придружен с приемо-предавателен протокол / стр.1-62 от Приложение № 1 към преписката/ . Представени са писмени обяснения, относно наетите лица по трудов договор, наето помещение и ползване на печатна машина и друга техника, които не са заведени в амортизационния план, поради извършвани възстановителни процеси по техниката, които все още не са оценени от лицензиран оценител. От доставчика са представени и доказателства за счетоводно отразяване на фактурата по сметка 411 „Клиенти“ и 703 „Приходи от услуги“ и разчетно платежна ведомост. След извършена проверка в информационната система на НАП относно декларираните от [фирма] трудови договори е установено, че за периода на издаване на фактурата същото е имало едно назначено лице на длъжност „работник на печатарска машина“.

От страна на ревизираното дружество са представени копие от фактурата, приемо-предавателен протокол, банкови извлечения за извършено плащане и счетоводно отразяване на фактурата по сметка 3021 „Материали, 401 „Доставчици“ и

5031 „Банка в лв.“.

При анализа на представените документи, относно доставките от посочения доставчик е посочено в РА, че същите не съдържат информация за вида на отделните услуги, както и за количеството и вида на вложените материали. Стойността, посочена във фактурата с предмет изработка на рекламни материали по договор, е определена в договора и в приемо-предавателния протокол в общ размер, като липсва разграничаване за стойността на услугата и стойността на вложените материали. В Договора предоставен от доставчика [фирма], е определена единична цена за всеки от двата вида рекламни артикула – листовки и флаери, но липсвали клаузи за дизайна, съдържанието, вида на използваните материали и начина на изработване на рекламните артикули, които са присъщи за съдържанието на обичаен договор за изработка и които са от значение при определяне цената на услугата. Следва да се отбележи, че макар и присъщо, както приема органа по приходите, такова съдържание не е необходимо, най-малкото не е условие за дължимостта на възстановяване на ДДС. Свободата на договаряне е регламентирана в чл.9 от ЗЗД и не е допустимо да се поставят допълнителни условия от страна на държавен орган, за да се приеме че същият е действителен и годен да бъде предмет на доставка.

Отново въз основа на предположение, а не на обективни данни за наличие на измама е коментиран представения в хода на ревизията, от страна на ревизираното лице договор, но с различна дата на сключване и без коментираните по-горе клаузи относно вида на рекламните материали и тяхната единична цена, който факт е поставил под съмнение вярността и истинността на приложения договор.

Относно материалната обезпеченост за извършване на фактурираните доставки от този доставчик е посочено в РА, че не е предоставена и информация за закупените и вложените в тези рекламни изделия необходими материали.

Това твърдение е опровергано от експертното заключение, където в табличен вид на стр.14, таблица 1 са посочени материалите изписани за осъществяване на договорената услуга между жалбоподателя и [фирма].

Без да е проявена нужната процесуална активност, с оглед служебното начало при извършване на ревизията и без да се убеди непосредствено и лично за верността на твърденията на доставчика, че е използвана специализирана техника с нулева амортизационна стойност се приема необосновано, че същите не са доказани по никакъв начин. Органите по приходите са установили, че доставчикът е имал само едно лице назначено по трудов договор на длъжност „работник на печатарска машина“, но това обстоятелство само по себе си не доказвало извършените услуги. От анализа и съпоставката на събраните доказателства е направен извод, че представената фактура установява единствено фактуриране на доставка с предмет „дизайн и печат на рекламни материали“, но не доказва фактическото изпълнение, следователно не могат да служат като доказателство за реалността на доставките.

Този извод не се споделя от съда. Действително за признаване право на приспадане на данъчен кредит, по издадените на получателя фактури следва да са получени стоки или услуги по облагаеми доставки. Наличието на доставка е първото условие за признаването на данъчен кредит. Това е така, защото с данък върху добавената стойност се облагат доставките. Понятието е легално дефинирано в чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС.

Доставка е налице, когато има прехвърляне на собственост или други вещни права върху стока или извършване на услуга. Механизмът на данъка върху добавената

стойност предполага наличие на реална доставка, като условие за възникване на правото на данъчен кредит, а не само документалното оформяне на стопанските операции.

Съгласно чл. 25 от ЗДДС доставката, извършена от задълженото лице се окачествява като данъчно събитие. На датата на възникването му се поражда задължение за доставчика да начисли и корелативно свързаното с него право на получателя да ползва данъчен кредит. При условие, че са издадени фактури и е начислен данък, без да е налице фактически извършена стопанска операция, няма основание за данъчен кредит, предвид разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС и означава прехвърлянето на собственост или други вещни права върху стока, извършването на услуга, когато се извършват срещу насрещна престация на основание на сключена сделка или с цел такава да се сключи..

Цитираната законова дефиниция изисква, освен фактическо наличие на резултат от осъществената доставка, удостоверяване и на обстоятелството, че получателят е придобил предмета на доставката от издателя на фактурата, по която се претендира право на приспадане на данъчен кредит. Вещото лице е установило наличие на последващи доставки с предмета на процесната фактура ,поради което съдът приема че доставката е реално осъществена , след като е била реализирана впоследствие.

По доставките от [фирма]

Констатирано е в хода на извършената насрещна проверка че ревизираното дружество е ползвало данъчен кредит по издадените от [фирма] фактури в размер на 4_003,12 лв. за м. 03.2018 г.

По отношение на издадените фактури от [фирма] са представени фактури, фискални бонове и доказателства за счетоводното им отразяване при доставчика и жалбоподателя, съответно в приходи от услуги и разходи за услуги. Предметът на доставките на четирите спорни фактури е „по договор“. Предмет на една част от договорите с [фирма], съответно договори от 05.03.2018 г. и от 19.03.2018 г., е изработка на рекламни банери, а на договорите от 22.03.2018 г и 12.03.2018 г. са рекламиране и разпространение на рекламни банери. В договорите за изработка е уточнен вида и размера на поръчаните артикули, а именно рекламни банери с размери 468 на 60, както и общо определена цена, като същите данни съответстват на посочените в приложените приемо-предавателни протоколи между същите страни съответно от 12.03.2018 г. и от 26.03.2018 г. Посочено е от органа по приходите ,че липсват клаузи за вида на договорените материали, които следва да се вложат при изработването на артикулите, специфично съдържание и дизайн и др. От договора не ставало ясно за какво ще са предназначени тези банери, дали са уеб банери или дали са предназначени за печатна реклама, не е посочено и на какъв технически носител са предадени. Отделно от това,

не били представени доказателства кои лица са участвали и каква техника е използвана за изработката на изделията.

Съдържанието на договорите за реклама и разпространение също е бланково, като единствено е уточнен вида на подлежащите на разпространение рекламни изделия, а именно банери. Констативните непълноти в съдържанието на договорите е ирелевантно относно фактурираната доставка. Както беше посочено по-горе не може да се изисква от страните по един облигационен договор конкретно съдържание.

Тук отново следва да се отбележи, че договорите и анексите към тях са частни свидетелстващи документи, които установяват облигационната връзка между доставчика и получателя по фактурата, която от своя страна предполага притежаването на данъчния документ от получателя / чл.71 ал.1 от ЗДДС /, за да се ползува последния от данъчно предимство. Не случайно в дан.право не се говори за “сделка”, а за “доставка” и се приема за дан.събитие осъществяването на доставката, а не на сделката.

Противно на твърденията на ответника, посочените непълноти и противоречия в събраните в хода на ревизионното производство доказателства, не обуславя негодност да удостоверят факта, че спорните доставки, по които жалбоподателят претендира приспадане на данъчен кредит, са извършени от [фирма].

В случая жалбоподателя е представил достатъчно доказателства, че доставките от процесният доставчик са действително осъществени / приемно предавателни протоколи, последваща реализация на доставките, фискални бонове за плащане по фактурите и т.н /. Тези доказателства не може да се игнорират, единствено защото от справка в НАП се установило, че дружествата – доставчици на жалбоподателя няма регистрирани трудови договори, че представените писмени доказателства нямат дължимото според органа по приходите съдържание, не притежават активи за осъществяване на икономическа дейност и т.н / все твърдения, които не могат да се вменят във вина на претендиращия право на ДК /. В този смисъл изцяло съдебната практика е насочена към признаване право на данъчен кредит, независимо дали ДЗЛ е проверило дали издателя на фактурата има наети лица по трудов договор или търговски обекти, регистрирани касови апарати, без органа да е установи въз основа на обективни данни, че това лице е знаело или е било длъжно да знае, че сделката с която обосновава правото на приспадане на ДК е част от дан.измама, извършена от посочения издател или от др. стопански субект нагоре по веригата. Нещо повече поведението на доставчика като цяло не може да се контролира,

прогнозира и гарантира от претендента за приспадане на ДК т.е от получателя по доставката / Решение № 12375/26.09.2013г по к.а.д № 539/2013г на ВАС , Решение №16572/11.12.2013г по к.а.д № 11266/2013г на ВАС , Решение № 2364/19.02.2013г по к .а.д № 6075/2012г на ВАС ,Решение на СЕС по делоС-324/11 ; С-80/11г;С-142/11; С-18/13. В настоящият казус ревизиращите не са представили обективни данни от които може се направи за злоупотреби с ДДС и че жалбоподателя е участник в данъчна измама ,извършена от някой от предходните доставчици . Изводите на ревизиращите ,че не е възможно да се презюмира добросъвестно поведение на една от страните по сделката, която не е осъществена реално, а само са изпълнени счетоводните й отразявания и се претендира право на данъчен кредит ,както и че получателят на фактурата не е възможно да не знае, че тя не отразява реална доставка, по която той е страна, поради което и с декларирането й като такава с право на данъчен кредит претендира право, за което знае, че не е възникнало са необосновани. Органа по приходите не сочи обективни, конкретни факти ,обусловили този му извод . В този смисъл са Решение по дело С-285/11 ; С -18/13 ; С-324/11. Във връзка с установяване на обстоятелството, относно наличие или липса на доставка следва да се има предвид приложението на счетоводния принцип за съпоставимост между приходи и разходи, съгласно чл. 4, ал.1, т. 4 от Закона за счетоводството.

Относно получените от жалбоподателя доставки, експертизата е установила, че е същия като получател на доставки, е осчетоводил направените от него покупки/разходи и е обобщила ,че счетоводството на жалбоподателя е водено редовно. Подробно в три таблици към експертизата са изброени фактурите по които има плащане в брой или по банков път , установено е, че данъкът е начислен според изискванията на чл.8б,ал.1 ЗДДС, като в тази връзка по делото са представени самите данъчни фактури, в които данъкът е отразен на отделен ред, справките-декларации за съответния месец и дневниците за продажби, в които фактурите са посочени. Също така според решение на СЕС по дело С-18/13 по преюдициално запитване на АССГ, при сходна с настоящия спор фактическа обстановка е дадено задължително тълкуване на Директива 2006/112/ЕО на Съвета, според което не се допуска извършване на приспадане на ДДС, когато няма данни доставчиците да разполагат с материална, техническа и кадрова обезпеченост или има нередовна счетоводна отчетност при тях, но само при наличие на две кумулативни условия - тези обстоятелства да сочат за наличие на измама и въз основа на обективни данни, представени от органите по приходите,

да се установява, че данъчно – задълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е част от тази измама. В настоящия случай няма данни и твърдения за данъчна измама, нито установеност от страна на приходните органи, че данъчно – задълженото лице е знаело за такава измама

Предвид безспорно установените в настоящият казус предпоставки на чл.86 ал.1 от ЗДДС ,а именно че жалбоподателя е издал данъчен документ, в който е посочил данъка на отделен ред, включил е размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл.125 за този данъчен период и е посочил процесните фактури в дневника за продажбите за съответния данъчен период,то няма основание да му бъде отказано право на приспадане на данъчен кредит.

Горното изложение ,налага отмяна на оспорения РА № Р-22221418003476-091-001/05.02.2019 г., издадена от В. В. В. – орган, възложил ревизията, и А. В. Е. – ръководител на ревизията, в частта с която е потвърден с Решение № 822/13.05.2019г на Директор на Дирекция “ОДОП” С. , с който са му установени допълнително задължения по ЗДДС в общ размер на 20 203,12 лв., в резултат на отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма] ЕИК[ЕИК], [фирма] ЕИК[ЕИК] и [фирма] ЕИК[ЕИК] за данъчните периоди от м. 10.2016 г. до 01.2017 г. и м. 03.2018 г., както и начислени лихви за забава в размер общо на 3 784,06 лв. като незаконосъобразен.

Предвид изхода на процеса и с оглед направеното искане от страна на жалбоподателя за присъждане на разноски,следва в негова полза да се присъди сумата 800лв .

Водим от горното съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на „Мама,татко и аз“ Е. , ЕИК[ЕИК] , с адрес за кореспонденция: [населено място] ,[жк] [улица] вх.А ет.14 ап.42 , представлявано от С. Т. Т. , Ревизионен акт № Р-22221418003476-091-001/05.02.2019 г., издадена от В. В. В. – орган, възложил ревизията, и А. В. Е. – ръководител на ревизията, в частта с която е потвърден с Решение № 822/13.05.2019г на Директор на Дирекция “ОДОП” С. , с който са му установени допълнително задължения по ЗДДС в общ размер на 20 203,12 лв., в резултат на отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма] ЕИК[ЕИК], [фирма] ЕИК[ЕИК] и [фирма] ЕИК[ЕИК] за данъчните

периоди от м. 10.2016 г. до 01.2017 г. и м. 03.2018 г., както и начислени лихви за забава в размер общо на 3 784,06 лв. като незаконосъобразен ОСЪЖДА Директор Дирекция „ОДОП“ С. да заплати на „Мама, татко и аз“ Е. , ЕИК[ЕИК] , с адрес за кореспонденция: [населено място] , [жк] [улица] вх.А ет.14 ап.42 , представлявано от С. Т. Т. сумата 800лв ,представляваща разноски по делото .
Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението на страните .

СЪДИЯ: